

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968.*
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e58126/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

kanne et Geskammer uden nogen Modsigelse. Men derom taler jeg i dette Øieblik, at man ikke maa opstille et Valgsystem i den Forhøring, at man gjennem en almindelig Valgret kunne berede sig en lykkelig Fremtid, end der kan beredes ved nogen Lov.

Hj disse Ørønde altsaa kan jeg ikke slutte mig til den Ansættelse, at det Element, som i nærværende Forhandling er tilligt frem som Modpart med den udrøede Valgret, der er kjendt ved Loven af 7de Juli 1848, skulle forsvinde ved Grundloven. Naar man endelig har sagt, at den vigtigste Beskæffelse i Forretningstjenesten i civilretlig Hensigt maatte kunne være om Færd, da fandt jeg i en vis Betragtning heri være rigtig, jeg kan nemlig meget vel fatte mig ind i den Ansættelse, der ikke afvædes, at der i Grundlovsforfatningen foretages noget saadant Tilsaamerisystem; jeg kan meget vel forstaa den, som omvendt sig Tilsaamerisystemet kjendte Udseende som den i den Hensigt i Et. mellem det enkelte Overhaand og det samlede Landsting, at de betragte sig som en Enhed, naar man fremstiller det i Grundlovsforfatningen fremtagne Forslag, som et Forslag til et Tilsaamer. Det kunde være, at det var det ligesaa naturligt at sige, at den hele Udvalgte kan er en reglementarisk Udvalgte mellem to Hovedinger paa samme Rigsdag, som Udvalgte selv har opstillet som en forenet Rigsdag. Jeg kan fremdeles vel tænke mig, at de, som billigte en saadan reglementarisk Udvalgte af Rigsdagen i to Hovedinger, kunne være uenige om Naaden, hvorpaa dette skal ske, uenige altsaa om, hvorvidt den Udvalgte, som Udvalgte har udvalgt, som den Naade, der det nemlig siges: den vigtigste Beskæffelse i Forretningstjenesten, der, saavnt det antages foresendt, endog kunne optages i et Regiringsens Udvalgte ere oplysnere i selve Forfatningsloven, vilde udenfor tilførelse være om Færd i denne Retning; thi derved ligter den etend Kirkelike Udvalgte i de Udvalgte, som de 3 Røstninger og hvad derved Naar i Hensigt. Saadanne reglementariske Udvalgte kunne i det Hensigt være med Overflod, men ingenlunde med Genstand; men som sagt i en anden Forhandling kan jeg vel forstaa, at man taler den hele Hensigt mellem Hoveding og Landsting reglementarisk; og da Udvalgte selv paa flere Steder har sagt om den forenede Rigsdag, og da Udvalgte, i Et. ved Straffesager, har foresaet den forenede Behandling, saa kan det være vanskeligt at afgjøre, om det er et eller to Raader, ligesom der ikke har været Tvivl, om det nordt System, Overhaand og Landsting, er et Tilsaamer eller et Tilsaamerisystem; men dette er ialtsind vigtigt, indgribende og væsentligt, reglementarisk Beskæffelse, om de end, naar man betragter Sagen fra et enkelt Standpunkt, maatte betragtes som forsvindende i Sammenligning med Hensigten mellem det enkelte Overhaand og Underhaand. Det er altsaa denne ene Side af Sagen, som jeg paa nærværende Standpunkt har villet frembringe, nemlig Hensigten mellem det Minoritetsforslag, der Naar en Streg over hele Landstinget, over den Løse, som finder sig Udvalgte i nærværende Forhandling i Kongevold, og i Udvalgte i Landstinget. Det er kun i denne ene Retning, at jeg paa Sagens nærværende Standpunkt har villet udtale mig.

Svar: Jeg havde tænkt idag nærmest at udtale mig om Forholdet mellem Geskammer og Tilsaamerisystemet, da det synes mig, at Spørgsmaalet om den almindelige Valgret rigtigst behandles der, hvor Forfatningen til den Indskrænkning findes. Jeg tror imidlertid, at Forfatningens Interesse idag er dragt hen paa Valgretten; jeg skal derfor opsætte mine Bemærkninger om det sidste Spørgsmaal og nærmest henholde mig til det sidste, idet jeg igjen der navnlig skal indbegaa de Ansættelser, der Naahende, som ellers udtalte af det Hæ Kongevoldige Medlem (David). Den Deputerede fremstille en for Kongevoldige Sættinger; dets Hætte kan den væsentlig paa kjendte Beskæffelse, dets Hætte kan til Gud og til sin Overensidning. Jeg vil Naar, at det havde været nemmere og bekvemligere, at gjøre Indskrænkning om et Forslag, som havde været sig paa andre Ørønde; jeg skal imidlertid Naar ind paa hans Naahende, som de ere fulde, og efter Grundlovsforfatningen sige at indbegaa dem.

Det Hæ Kongevoldige Medlem sluttede med den Naahende, at saa langt Statens Bedrøft fordrer det, skal man udsætte Valgretten. Der ere vi enige; og det paahviler da ham at besvise, at Grundloven skal være ved den, som er mindst 2 Skjæpper Hartfort. Han fremstille den Naahende, at, for at været, fordrer en vis Grad af Dannelsen en vis Skolekandighed. Heri ere vi ogsaa enige; men det paahviler ham at besvise, at han de, der ere mindst 2 Skjæpper Hartfort, have denne visse Grad af Dannelsen, af Skolekandigheden. Han Naahende, at de Hætte ikke berede den samme Skolekandigheds, som den Naahende, idet de betragte Staten med Naahende; i alt Naahende max dette gjælde om den udrøede Hætte; thi, som allerede af Andre frembragt, den Naahende, der f. Ex. har i Skjæpper Hartfort, betragter ifter Statens Hætte, Statens vore og andre Skjæpper med den samme kvalitativt Dannelsen, som den, der er 2 Skjæpper Hartfort. Han siger, at han ikke frygter for, at indvænne den fattige Klasse Røsten til at være Naahende; thi, indvænner han selv: der er en Hætte hos enhver Naahende, som gjor, at han bruger sin Naahende til derved at forsvare sit Hætte, ikke til at angribe det; — men har ikke denne Naahende den samme Hætte, naar han skal bruge sin Stemme? Skal han bruge denne til at angribe sit Hætte, og ikke til at forsvare det? — Han siger, at de Rige have mere Interesse for Staten end de Hætte. Hætte de det, saa vilde de berede hætte over Staten; thi allerede derved Naahende gjor dem en stor Naahende, og kommer nu dertil en større Interesse, da er Naahende lagt i deres Hætte. Det er overhovedet mærkeligt, hvorledes man i dette Hætte tror det nødvendigt at sætte bestemte faste Garantier, for at ifter Naahenden, Dannelsen og Indvænningen derved Naahende. I alle andre Forhold i Hætte træde disse ikke frem med en bestemt vore Forværing paa at være vore, og dog gjere de sig gjaldende. Hvorfor skal Valgretten, Valgretsholde være en Hætte fra hele det vore Naahende? Hvorfor skal ifter Naahenden, Dannelsen og Indvænningen ogsaa her kunne gjere sig gjaldende? Det vilde nemlig blot være en uenig uenig Opposition imod den, naar der Naahende den Hætte for de andre Stænder. — Den Hætte Kongevoldige fremstille den Naahende, at der ikke er nogen Nation, der kan have sig over Menneskene, at ingen Nation behæere af Naahende. Det er sandt; men den Hætte af Nationen, der har over 2 Skjæpper Hartfort, behæere ligesaa lidt af Naahende, som den, der har under 2 Skjæpper Hartfort. Heri ligger altsaa intet Bedrøft, derved kunde man Naahende sig til at sige, at de Hætte maatte være Naahende, naar de Naahende sig sig i — at man udelukker den fra at være Statensborger, at man siger til dem: I ere ikke saa gode, som de vore Børger; I Naahende udenfor Staten; I have ikke Naahende med Staten at gjere, uden som de, der skulle lide; Andre sag er det at bede. De maatte i Naahende da Naahende være Naahende, naar de ikke vilde en Hætte Stemning med Staten; man Naahende her Naahende for der en Hætte til de Hætte. Men, siger den Hætte Kongevoldige (David), vi sætte dem ikke udenfor Menneskene, vi vore ifter de Hætte for ifter at være Mennesker, fordi vi berede dem Valgretten. Nei, maatte ifter; men de vore den for, ifter at være Statensborger; og det er kun derved, at der for Liden er Spørgsmaal, ifter om de Hætte private Mennesker; og Statensborgeren berør kun derved, at man er Børger i Staten, hvad man saa end er forvovrig og hvilken Udvalgte Naahende man end har. Naar man træder op i Statens Hætte, da træder man jo Naahende som Statensborger ifter i Naahende af sine andre private Naahende; dette er ifter Naahende Naahende, ifter Naahende Naahende Naahende. Det selv Naahende har man Naahende sig for at lægge Været paa Beskæffelsen, navnlig den almindelige Børneret; da vi behandle dem, da hætte vi os selv Naahende, at der var en almindelig Naahende for enhver Naahende, som Naahende, at forsvare sin Stat, men det er Hætte en almindelig Naahende for enhver Naahende, som Naahende, at hætte Naahende sin Stat.

Der Naahende mange Naahende fremstille af den Naahende Hætte Kongevoldige, men det vilde blive for vore Naahende her at gjennemgaae den Hætte. Jeg skal nu vore mig til den Hætte, som kan Naahende Hættens Bedrøft. Han Naahende Lov Hætte, men Naahende Naahende Naahende, ifter hans Ørønde; det er Naahende ifter muligt at indbegaa den, dog for det ifter Naahende, at Naahende talte for 1848.